

I den överklagade domen tillbakavisade tribunalen med rätta vad Republiken Italien anförde om att beslutet inte var tillräckligt motiverat. Längre fram i domen ändrade emellertid tribunalen denna bedömning och kritiserade kommissionen för att inte ha visat att åsidosättandet av det aktuella villkoret påverkade det materiella innehållet i den stödordning som hade godkänts av rådet. På grundval av detta fann tribunalen felaktigt att beslutet delvis skulle ogiltigförklaras, eftersom kommissionen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning.

Tribunalen har härvid inte tagit vederbörlig hänsyn till den institutionella jämvikten mellan rådet och kommissionen enligt artikel 108 FEUF. När rådet fattar ett enhälligt beslut med stöd av sin befogenhet att i undantagsfall förklara ett stöd förenligt med den inre marknaden, men samtidigt anger att denna förklaring är beroende av att vissa villkor är uppfyllda, ankommer det inte på kommissionen att avgöra huruvida dessa villkor faktiskt har en väsentlig betydelse eller huruvida det tvärtom förhåller sig så, att ett åsidosättande av dem kan lämnas utan åtgärd.

- 3) Tribunal har åsidosatt artikel 108 FEUF samt artiklarna 4, 6, 7, 14 och 16 i förordning nr 659/1999 vad beträffar vilka förfaranden som ska tillämpas på nya stöd och på fall av missbruk av stöd.

I den överklagade domen slog tribunalen inledningsvis fast att en medlemsstats åsidosättande av villkor som ställts vid godkännande av ett stöd även utgör en form av missbruk av stödet. Därefter anförde den emellertid att det saknades skäl att fästa vikt vid bestämmelserna om förfarandet för granskning av stöd som missbrukats, eftersom den ansåg att kommissionen inte hade grundat sitt beslut på dessa bestämmelser och att begreppen nytt stöd och missbruk av stöd utesluter varandra. Bestämmelserna om missbruk av stöd är emellertid, såvitt nu är av betydelse, identiska med bestämmelserna om nya stöd. Tribunalen har således gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning, genom att delvis ogiltigförklara det omtvistade beslutet på grund av att den fann att kommissionen hade gjort en felaktig kvalificering av det aktuella stödet, vilken inte hade några rättsliga konsekvenser.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (JO L 83, 27.3.1999, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bezirksgerichts Linz (Österrike) den 7 september 2015
– Peter Schotthöfer och Florian Steiner GbR mot Eugen Adelsmayr**

(Mål C-473/15)

(2015/C 406/16)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bezirksgericht Linz

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Peter Schotthöfer & Florian Steiner GbR

Motpart: Eugen Adelsmayr

Tolkningsfrågor

- 1) Ska den i artikel 18 FEUF fastställda principen om icke-diskriminering tolkas så, att om en medlemsstat i sin rättsordning har fastställt en sådan bestämmelse som 16 § stycke 2 i Förbundsrepubliken Tysklands grundlag (Grundgesetz für die Bundesrepublik Deutschland), enligt vilken en medborgare inte får utlämnas till tredje land, då ska detta också tillämpas på andra medlemsstaters medborgare som vistas i medlemsstaten i fråga?

- 2) Ska artiklarna 19.2 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att en medlemsstat i Europeiska unionen ska avslå ett tredjelands begäran om utlämning av en unionsmedborgare som vistas på den ifrågavarande medlemsstatens territorium, om det straffrättsliga förfarandet och utevarodomen i tredjelandet som ligger till grund för begäran om utlämning inte har varit förenliga med den internationella miniminivån för skydd och unionens förhandlingsbara principer om allmän ordning (*ordre public*) och principen om en rättvis rättegång?
- 3) Ska slutligen principen *ne bis in idem* som skyddas i artikel 50 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och genom EU-domstolens praxis tolkas så, att den omständigheten att en person först döms i tredje land och förfarandet därefter avbryts, eftersom det inte finns några faktiska skäl för att fortsätta lagföra personen i en medlemsstat i Europeiska unionen, utgör hinder för tredjelands fortsatta lagföring?
- 4) Om någon av frågorna 1–3 ska besvaras jakande, ska då i synnerhet artikel 6 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ("Rätt till frihet") tolkas så, att en unionsmedborgare inte heller får omhändertras i avvaktan på utlämning, om tredje land begär vederbörande utlämning?

Överklagande ingett den 9 september 2015 av Westermann Lernspielverlag GmbH av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 15 juli 2015 i mål T-333/13, Westermann Lernspielverlag GmbH mot Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster)

(Mål C-482/15 P)

(2015/C 406/17)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Westermann Lernspielverlag GmbH (ombud: advokaterna A. Nordemann och M.C. Maier)

Övrig part i målet: Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen meddelade den 15 juli 2015 i mål T-333/13,
- återförvisa målet tribunalen för ny prövning,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna,

Klaganden yrkar i andra hand, för det fall domstolen skulle finna att ändamålet med tribunalens dom av den 15 juli 2015 förfallit till följd av att motpartens varumärke, på vilket invändningen var grundad, har upphävts i sin helhet med verkan från och med den 13 juni 2013, att domstolen ska

- förklara att ändamålet med talan förfallit och att det saknas anledning att döma i saken.

Grunder och huvudargument

Överklagandet stöder sig på följande grunder:

1. Åsidosättande av rätten till försvar, i synnerhet rätten att yttra sig.